

Motion till riksdagen 2025/26:3027

av **Noria Manouchi (M)**

Skärpta åtgärder mot sexualbrott mot barn

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att utreda höjning av minimistraffen för sexualbrott mot barn och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att utreda höjda straff för sexualbrott mot barn och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att höja minimistraffen för brottet kontakt med barn i sexuellt syfte och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att höja straffen för internetbaserade sexualbrott mot barn och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att höja straffen för brottet kontakt med barn i sexuellt syfte och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att livstids fängelse ska ingå i brottsskalan för sexualbrott mot barn och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att utöka användningen av behandlingsprogram och andra rehabiliterande åtgärder för den som dömts för upprepade sexualbrott mot barn, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att den som döms för sexualbrott mot barn ska kunna dömas till förvaringsstraff och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att ge utökade befogenheter för användning av brottsprovokation vid misstanke om sexualbrott mot barn och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att i individuella fall ålägga den som dömts för sexualbrott mot barn kontaktförbud

och särskilda villkor avseende vistelse i närheten av platser där barn regelbundet befinner sig, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa tvingande informationsplikt vid anställning för den som dömts för sexualbrott mot barn, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att förbättra informationsutbytet mellan myndigheter gällande personer dömda för sexualbrott mot barn, inom ramen för gällande dataskyddslagstiftning, och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att väcka åtal om sexuella brott mot barn även om målsägande ej existerar i målet och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att väcka åtal om sexuella brott mot barn även om barnet i fråga är fiktiv, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att ge utökade befogenheter för spårning av internetaktivitet hos den som dömts för sexualbrott mot barn, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Sexualbrott mot barn är bland de mest avskyvärda brott som kan begås. De lämnar djupa och bestående spår hos offren och utgör ett allvarligt hot mot barns trygghet. Tusentals barn drabbas varje år – och då är mörkertalet stort. Straffen och lagstiftningen måste på ett tydligare sätt spegla brottens allvar och samhället måste ha bättre verktyg för att kunna förebygga att barn utsätts. Mot denna bakgrund bör en rad åtgärder utredas, bland annat skärpta straff, utökade befogenheter för rättsväsendet samt förstärkta skyddsmekanismer för barn.

Minimistraffen för sexualbrott mot barn är idag lågt satta. Straffen speglar inte brottets allvar och utgör inte den upprättelse som offer bör få. Det gäller inte minst internetbaserade sexualbrott, där utvecklingen gått snabbt och där gärningsmän kan begå övergrepp i stor omfattning och med mycket allvarliga konsekvenser för barn. Även brottet kontakt med barn i sexuellt syfte behöver ses över, då det ofta kan utgöra ett första steg och bör markeras tydligare.

För särskilt grova fall av sexualbrott mot barn, och vid upprepade gärningar, bör lagstiftningen ge möjlighet till de mest ingripande påföljderna. Det kan exempelvis handla om livstids fängelse, förvaringsstraff eller särskilda villkor som syftar till att skydda samhället från fortsatt brottslighet. Vid upprepade brott bör även utökade behandlingsprogram och andra rehabiliterande åtgärder utredas. Samhället har en skyldighet att sätta barnens trygghet och inte gärningsmännens frihet först.

För att barn inte ska utsättas är ingripande förebyggande åtgärder avgörande. Förbättrat informationsutbyte mellan myndigheter gällande personer dömda för sexualbrott mot barn, inom ramen för gällande dataskyddslagstiftning, kan underlätta både polisens arbete och skyddet av barn. Likaså bör möjligheterna till informationsplikt vid anställningar utredas. I individuella fall bör möjligheten att ålägga kontaktförbud och särskilda villkor avseende vistelse i närheten av platser där barn regelbundet befinner sig kunna

övervägas. Det är orimligt att en person som tidigare dömts för sexualbrott mot barn obehindrat ska kunna ta arbete eller bo i miljöer där barn regelbundet vistas.

För att bekämpa internetbaserade sexualbrott mot barn krävs också att rättsväsendet ges effektiva verktyg. Detta innebär bland annat att spårningsmöjligheter för internetaktivitet kan behöva utökas och att brottsprovokation tillåts i större utsträckning vid misstanke om sexualbrott mot barn. Samhället måste ligga steget före för att förhindra att brotten ens begås. Dessutom bör möjligheten att väcka åtal utredas även när det inte finns en faktisk målsägande i målet, till exempel vid fall där barnet är fiktivt men gärningen ändå tydligt visar på sexuella avsikter.

Barnets bästa måste stå i centrum. Samhällets ansvar och prioritering ska vara att skydda barn från övergrepp. Förslagen är ett viktigt steg mot ett starkare skydd för barn och ett mer rättvist och konsekvent straffsystem.

Noria Manouchi (M)